

Stopp för flyttcirkusen

1 miljon européer har skrivit under.

Nu kräver vi ett stopp för Europaparlamentets flyttcirkus mellan Bryssel och Strasbourg.

Europaparlamentariker Cecilia Malmström (fp).

2006-09-19

Sammanfattning

- Enligt en överenskommelse från 1992 mellan EUs dåvarande medlemsländer ska Europaparlamentets huvudsäte vara Strasbourg i Frankrike. Av praktiska skäl har Europaparlamentarikerna dock sin bas i Bryssel, Belgien.
- Detta innebär att hela Europaparlamentet 12 gånger per år flyttas från Bryssel till Strasbourg under fyra dagar för att sammanträda.
- Varje år kostar detta Europas skattebetalare ca 1,8 miljarder svenska kronor.
- Europas medborgare har ingen förståelse för detta slöseri.
- Artikel 47 om deltagardemokrati i den föreslagna konstitutionen för Europa, som EU-kommissionen ställt sig bakom, säger att om man samlar in 1 miljon underskrifter så ska kommissionen ta upp den frågan.
- Den 10 maj startade Europaparlamentariker Cecilia Malmström (fp) uppropet www.oneseat.eu.
- Den första att skriva på uppropet var initiativtagaren.
- Den miljonte undertecknaren var finländaren Olli Tikkanen. Detta skedde på eftermiddagen 18 september.
- Cecilia Malmström kommer nu att överlämna dessa namnunderskrifter till kommissionens ordförande José Manuel Barroso och kräva att flyttcirkusen mellan Bryssel och Strasbourg får ett slut.

Den vanligaste frågan jag får när jag är ute och talar om EU i skolor och på arbetsplatser handlar om Europaparlamentets två säten. Varför i hela fridens namn träffas ni både i Bryssel och Strasbourg och varför transporterar ni så mycket papper mellan dessa två städer? Jag tror inte att jag i någon av de 300 gymnasieskolor jag hittills besökt någon gång har undgått frågan. Mina kollegor från andra EU-länder vittnar om liknande erfarenheter.

Skälet att ha möten i Strasbourg är historiskt. När Europaparlamentet bara var en mötesplats några gånger om året för utskickade riksdagsledamöter, möttes den lilla skaran i Europarådets lokaler i Strasbourg. Europarådet hade ju bildats 1949 som en organisation främst för mänskliga rättigheter och valet av säte var för att hedra den historiska betydelse denna gränsstad har.

Om ledamöterna i Europaparlamentet själva fick bestämma skulle sammanträdena ske på ett enda ställe - i Bryssel. Det är ett slöseri med tid och pengar och hela flyttcirkusen skapar ett löjets skimmer över en EU-institution som verkligen behöver öka sitt förtroende bland medborgarna.

I ett försök att lyfta frågan har jag, tillsammans med en grupp som kallar sig för Campaign for Parliamentary Reform, initierat ett så kallat medborgarinitiativ, med utgångspunkt i artikel 47 i det konstitutionella fördraget. Det innebär att en miljon människor kan skriva på för att uppmana kommissionen att ta itu med en fråga. Margot Wallström, som är kommissionens ansvarige i frågan, har sagt att hon väntar på det första initiativet. Insamlingen av signaturer har skett på www.oneseat.eu.

På eftermiddagen den 18 september nådde oneseatkampanjen som första medborgarinitiativ en miljon underskrifter.

Cecilia Malmström
Europaparlamentariker (fp)

Bakgrund

Artikel 47 om deltagardemokrati i den föreslagna konstitutionen för Europa, som EU-kommissionen ställt sig bakom, bygger på att man vill få medborgarna i den Europeiska Unionen mer aktiva och delta i debatten om de europeiska frågorna. Deltagandet ligger i att om man samlar in 1 miljon underskrifter så kan kommissionen ta upp frågor som medborgarna tycker är viktiga.

Hela regionen Alsace har under decennier varit föremål för krig mellan tyskar och fransmän och runt omkring Strasbourg finns stora kyrkogårdar med långa rader av vita anonyma kors som visar det stora antal unga fransmän och tyskar som dödats i krigen. Efter andra världskriget kom Strasbourg att bli en viktig symbol för freden mellan Tyskland och Frankrike.

I takt med att Europaparlamentet och EU växte i betydelse blev det allt mer praktiskt att mötas i Bryssel. En lång historia av rättsfall, beslut och överklagande ledde till att medlemsländerna 1992 slutligen beslöt att Europaparlamentets huvudsäte skulle vara i Strasbourg. I grunden var det en överenskommelse mellan Frankrikes president Mitterand och Tysklands förbundskansler Kohl.

I fördraget står det att plenarmöten skall hållas där 12 gånger om året. Det innebär att Europaparlamentet i fyra dagar, tolv gånger om året (totalt 48 dagar) flyttar 732 ledamöter, assistenter, tolkar, handläggare, utskottspersonal, vaktmästare, översättare, journalister med mera till Strasbourg till en kostnad av cirka två miljarder kronor om året. Med tiden och EU:s utvidgning har däremot Europaparlamentets pendlande från beredningsarbetet i utskott och partigrupper i Bryssel till omröstningarna i Strasbourg i stället kommit att bli en symbol för slöseri och byråkrati.

Formellt sett kan en ändring bara ske genom att EU:s statsministrar är eniga. Hittills har ingen velat reta Frankrike som naturligtvis tjänar bra på hela affären.

EU-projektet är ett fantastiskt samarbete men det behöver reformeras och moderniseras. För att samarbetet skall fungera bättre och för att en del av det tappade förtroendet för institutionerna skall kunna återupprättas, måste de värsta avarterna bort. Pendlandet till Strasbourg är en sådan avart och lokalerna skulle istället kunna användas till ett högklassigt europeiskt universitet. För att protestera mot slöseriet har jag, tillsammans med andra progressiva krafter lanserat uppropet på www.oneseat.eu där alla Europas medborger kan skriva på.

Ingen av de informationsinsatser som kommissionen med jämna mellanrum presenterar för att öka förståelsen för EU kan ha tillnärmelsevis lika stor betydelse för EU:s anseende hos allmänheten som ett beslut om att avveckla flyttcirkusen mellan Bryssel och Strasbourg. Parlamentet, som naturligtvis får bära den huvudsakliga skulden för flyttcirkusen, har ju själv ingen makt att åstadkomma förändring då beslutet måste fattas av Europeiska rådet.

Signaturinsamling på www.oneseat.eu

Startskottet för kampanjen gick den 10 maj 2006 med en välbesökt presskonferens i Europaparlamentet. Efter noga överväganden hade frågan bestämts till: Det kostar Europas skattebetalare ca 200 miljoner euro/år att flytta parlamentet mellan Bryssel/Belgien och Strasbourg/Frankrike. Som medborgare i den Europiska Unionen vill jag att Europaparlamentet endast skall ligga i Bryssel.

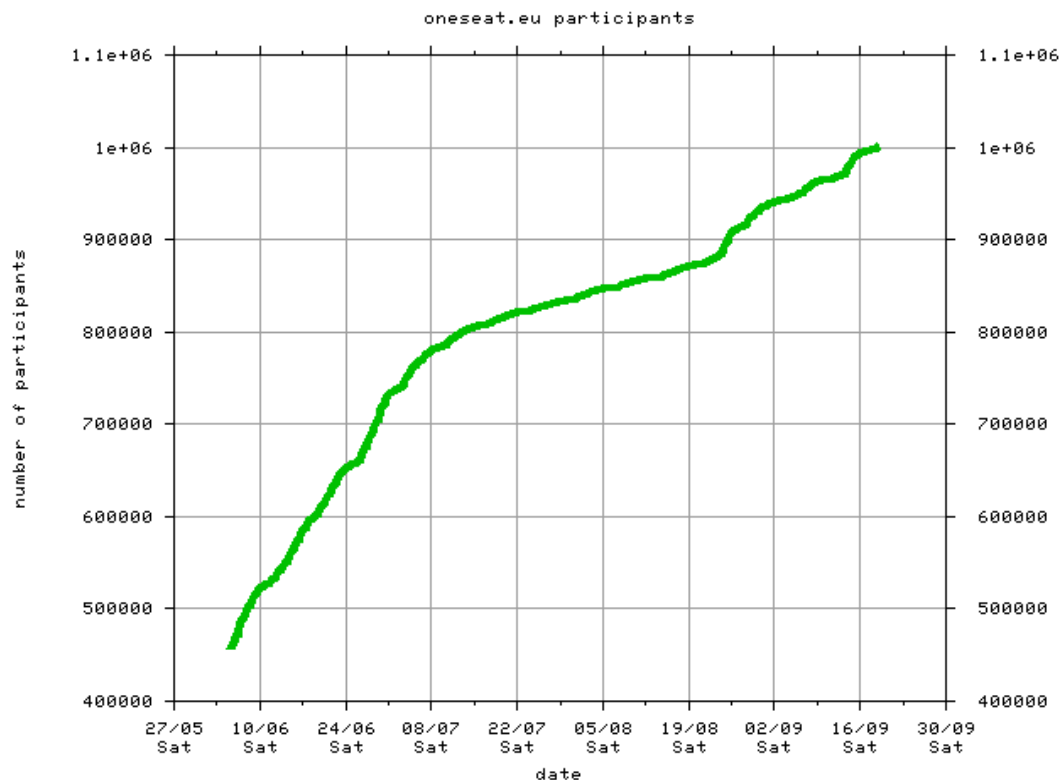
Officiell avsändare av kampanjen är Cecilia Malmström och Campaign for Parliamentary Reform, CPR, som består av parlamentariker från alla politiska läger. CPR arbetar, förutom med sätesfrågan, t ex med att minska byråkratin, utlägg skall redovisas mot kvitto och möjlighet till föräldraledighet som parlamentariker.

På sajten finns översättningar på alla EU:s språk och de uppgifter som fylls i är Namn, Land och emailadress.

De första två veckorna steg antalet signaturer i jämn men ganska låg takt men efter det började initiativet på riktigt uppmärksammas av nationell media och vi nådde ganska snabbt över en halv miljon. Vi hade då draghjälp från toppmötet i mitten på juni där flera premiärministrar övervägde att ta upp frågan, vilket dock aldrig hände och en ilska över detta triggade fler att skriva på.

Göran Persson uppmanades av samtliga svenska Europaparlamentariker att ta upp parlamentets säte vilket han först kategoriskt avvisade men när han märkte var vindarna blåste sa han att han kunde ta upp frågan, bara någon annan gjorde det före honom. På toppmötet diskuterades bland annat att man vill ha med medborgarna i reflektionsperioden men det var tomt prat då faktiskt det som intresserade medborgarna bemöttes med tystnad.

Mon Sep 18 16:22:02 2006

Under sommaren sjönk sedan frekvensen av signaturer pga semesterar och folk har varit borta från sina arbetsplatser och datorer.

I slutet av augusti hade vi ca 870 000 signaturer och påminna alla att skicka runt en påminnelse till vänner och bekanta gjordes ett utskick till alla utom holländare som skrivit på. På två veckor ökade då signaturerna med cirka 100 000 och vi landade på 970 000 signaturer.

På onsdagen den 13 september gjordes även ett utskick till alla holländare och kl. 14.14 den 18 september skrev finländaren Olli Tikkanen på och blev nr 1 000 000 att underteckna www.oneseat.eu.

Vi har fått in signaturer från hela Europa och de största länderna är Holland, Sverige, Belgien och Finland.

Land	Antal signaturer
Sweden	138884
England	13388
Denmark	43782
Germany	34954
Finland	96657
Netherlands	433097
Spain	13337
France	6555
Italy	5311
Greece	652
Poland	3578
Estonia	594
Lithuania	2845
Slovenia	895
Czech Republic	1047
Hungary	1116
Latvia	401
Belgium	125361
Austria	3138
Malta	687
Ireland	1078
Portugal	40969
Luxembourg	1164
Slovakia	628
Cyprus	94
Others	35295
Totalt	1005507